

NR 2-74

KOSTER

2 KR.

GATEAVISA

bilen ut av sentrum

tegneserier

guru-nytt

politiet

r.k.o. broberg

fergsalves

Kjøp denne avisa i originalt papirformat i nettbutikken vår. WWW.GATEAVISA.NO

Alternativ-pressen

Som Gateavislesere sikkert oppdager etterhvert, føler vi som lager denne avisa ikke noe sterkt fellesskap med den etablerte pressen. Men det betyr ikke at vi sitter ensomme og isolerte i vår lille verden: Etterhvert er det vokst opp en liten underskog av små motkulturelle blader og forlag her i landet, de fleste organisert i Muldvarpkransen. Dessuten kan vi daglig tømme postkassa og finne livstegn fra kolleger i den store verden, i form av bytte-aviser fra andre medlemmer i Alternative Press Syndicate.

Inntil sist høst het den internasjonale organisasjonen Underground Press Syndicate. Bak navnebyttet ligger en ganske kraftig utvikling i alternativpressen og de miljøene den springer ut fra. Vi siterer fra meddelelsesbladet til APS:

"Vi tror tida er inne for en navneendring. Fra starten i '66 har vårt media-fellesskap gjenlevd store endringer. Dengang var det bare 5 aviser. Ideene og livsstilen ble bare delt av små grupper i San Francisco, Berkeley og New York. Det var absolutt

undergrunn.

Nå viser kartoteket mer enn 200 medlemmer over hele verden, fra St. Louis til Bombay. Ideene og livsstilen til undergrunnen har vokst inn i hovedstrømmingene i samfunnet, i bøker, film og reklame. Den etablerte pressen har tatt til seg vår nye journalistiske stil og vår bekjempelse av autoritetene. Rock-pressen etterligner vårt særpreg. Tendensen fra forsøk på å sjokkere folk til heller å tjene folks interesser har gjort undergrunnsbetegnelsen lite egnet".

Hva er det så som særpreger APS-avisene, i motsetning til den etablerte pressen? Et viktig poeng er røttene i (de evindelige) 60-årenes kulturelle og politiske opprør. Men samtidig er det klart at avisene som idag blomstrer, er de som klarer å føle endringene i samfunnet og motkulturen på pulsen.

USA er idag landet der alternativpressen står sterkest. Den har spredd seg til de fleste større byer, og etterhvert også til mindre lokalsamfunn. Den typiske avisa kommer ut 14-daglig i et opplag på 10-15 000. Inn-

holdet kan deles i grupper:

Storpolitikk, for tida preget av Watergate, Chile og Indichina. Lokalpolitikk, med stor vekt på politiovergrep, korrupsjon og miljøaksjoner. Motkultur: Om kollektiver, økologiske levesett, rock, film, kvinnefrigjøring og diverse radikale aktiviteter. De fleste avisene tar til orde for avkriminalisering av marijuana- bruk, endel bringer veiledning i hjemmedyrking og opplysninger om priser & kvalitet. Layouten er gjerne preget av spontanitet, og tonen humoristisk.

Avisene er radikalt og sosialistisk orientert. Det som skiller dem fra norske aviser som Orientering og Klassekampen er at de som oftest ikke støtter noen bestemt politisk fraksjon. Dessuten at de lages av og for mennesker som i større eller mindre grad deler en kultur og livsstil som står i motsetning til den rådende plastikk-kultur.

Tonen i alternativpressen er blitt mer behersket, sammenliknet med flower- powerpreget i 67 og voldsromantikken i 69. Men de ofte grundige avsløringer av infiltrasjon og overvåking av ven-

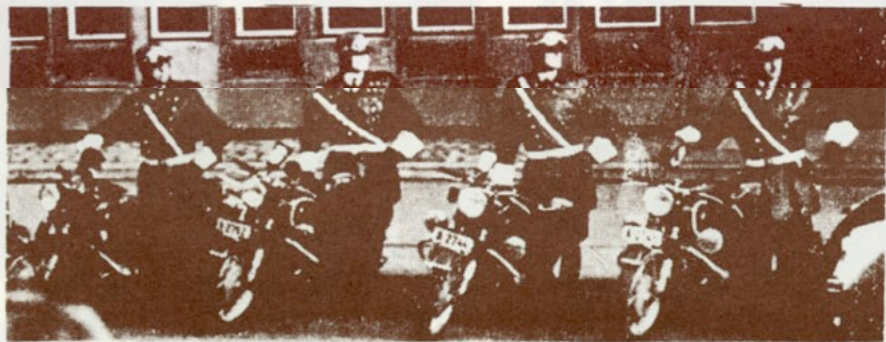
strebevegelsen, korrupsjon etc. har gjort avisene upopulære blant myndigheter og reaksjonære. En mann som brøt seg inn i lokalene til San Diego-avisa Street Paper og ødela det tekniske utstyret, har innrømmet at FBI betalte ham for jobben. En annen avis er blitt bombet av ukjente fiender. Det sier litt om atmosfæren at flere APS-konferanser er blitt avvirket med bevegede vakter utenfor møtelokalene.

En av Washington Post-journalistene som avslørte Watergate, har dette å si: "Undergrunnspressen hadde stort sett rett i det den skrev om regjeringens maktmisbruk. Men folk brydde seg ikke om det fordi det var venstresiden som ble forfulgt. Folk reagerte først da det politiske sentrum ble rammet."

Ved siden av avisene som fungerer på lokalplanet, er det mange som utgis av spesielle grupper: Vietnam-veteranene har sin "Winter Soldier", indianerne "Akwasasne Notes" og de homofile "Gay Sunshine".

Beveger vi oss til Europa, er bildet noe forskjellig. Sosialistiske

Fortsettelse på side 13....

POLITIET

Hva slags politivesen har vi egentlig her i landet? Er politiet "rettssamfunnets voktere", eller tjener det spesielle grupper og interesser?

Hvilke typer mennesker søker til politiet, og hvilke blir igjen når en stor prosent etter noen år går over i bedre betalte jobber? Hva skjer under arrestasjon og forhør? Hvorfor blir omtrent alle saker om politivold henlagt pga "bevisets stilling"? Er det fordi det dreier seg om overdrevne påstander fra folk som skal "hevne seg", eller fordi det senker seg en mur av solidarisk taushet blant politifolkene?

Fra samtaler med folk i Oslo kan en få inntrykk av at friks og folk i gatene ikke oppfatter vold

ved arrestasjoner og forhør som noe ekstraordinært. I stoff-saker gis det klart ulovlige løfter om nedsatt straff hvis en vil angi andre.

I stoff-saker ser en også at oppnevnte forsvarere ikke oppfyller sin plikt til verne den tiltaltes interesser. Det hender de nærmest står på rettens side, holder moralprekener og går inn for en "passende straff", istedenfor å tale klientens sak fullt ut.

Mange steder i landet ser det ut til at politiet ser det som sin oppgave å legge hindringer i veien for progressive aktiviteter. Stands og løpeseddelutdeling nektes, det finner sted overvåking og foretas sjikanøse tiltak mot progressiv aktivitet.

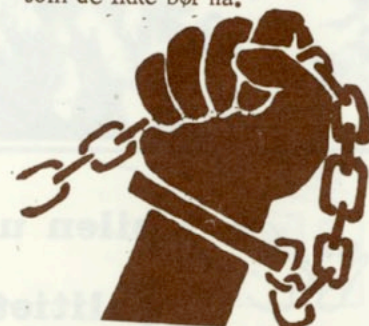
I det hele tatt får en inntrykk av at elementer innen politi- og rettsvesen viser en klar forakt for mennesker med en annen livsstil og andre meninger enn dem selv. Og de bruker sin makt til å bekjempe sine "fiender". (Dette i tillegg til skjevheter som ligger i selve systemet.)

Vi vil gjerne ta opp disse tingene til nærmere drøfting i kommende gateaviser. Problemet er ekstra aktuelt fordi det foreligger lovforslag som vil medføre forsterket sentralisering av politiet, og adgang til bl. a. fengsel i 4 timer uten godkjenning av forhørsrett.

Men vi trenger lesernes hjelp. Vi oppfordrer alle som har egne

eller kjenner andres dårlige erfaringer med politi- og rettsvesen til å sende oss en redegjørelse. Vi mottar også gjerne utklipp fra lokalaviser om slike saker. Vennligst skriv mest mulig nøkternt og fritt for overdrivelser.

Alt vi får tilsendt vil bli behandlet konfidensielt, for å hindre at noen får kunnskaper som de ikke bør ha.

LÆR BARN GUDSFRYKT!

Disse tegningene utgjør klimax i en tegneserie utgitt av Norsk Luthersk Misjonssamband. Serien heter "For sent?" og forteller for barn og ungdom hva som vil skje med den som ikke omvender seg i tide: Etter døden vil gud bryskt avvise ham når han banker på Himmels port. Evige pinsler i helvete venter. De vantroste tilværelse i Lucifers rike er realistisk skildret med forpinte, sveltende ansikter, stønn og skrik.

Dette er altså et eksempel på de metoder misjonen mener er nødvendige for å sikre oppslutningen om Jesus & Co. i det gamle kristenland Norge. Vi

våger knapt å tenke på hvilke metoder som må til for å frelse hedenske naturmennesker i Afrika.

Har du strikket strømper til misjonen denne måneden?

Skriver du et passe naivt brev til Norsk Luthersk Misjonssamband får du tilsendt, gratis, "For sent?" og kanskje annen oppbyggelig skrekkelektre. Adressen er: ELIM, Norsk Luthersk Misjonssamband, Grensen 19 III, Oslo 1.

Vi anbefaler spesielt barnehatere og sadister å skaffe seg endel eksemplarer til utdeling.

AK

GODBITER FOR VANTRO

I California er gravrøveri blitt en næringsvei i framgang. Dette som en følge av oppblomstring av magiske og sataniske kulturer. Slike bevegelser har som kjent et sterkt behov for menneskeskaller til sine seremonier.

Miley Holman ved Preganza Antropologiske Museum i San Francisco kan fortelle at gravrøverne stort sett holder seg til indianske gravplasser. En hodeskalle står for tiden i 50 dollar.

Arkeologer har nå åpnet det som ble sagt å være jomfru Marias gravsted i Getsemane, Jeru-

salem. Gravplassen viste seg å være tom. Dette går fram av en artikkel i en av Vatikanets aviser. Forfatteren av artikkelen, Hans Høyverdighet Bellasmano Bagati, mener at dette bekrefter den katolske lære om at jomfru Maria "for opp til himmelen".

Evangelisten Billy Graham har under et besøk i Sør-Afrika erklært seg som tilhenger av harde straffer for visse forbrytelser: "Guds maskingevær" Graham har dette å si om voldtektsforbrytere: "Jeg mener at en som finnes skyldig i voldtekt bør kastreres.

JEG VAR ET VANLIG, GODT MENNESKE. KAN JEG FÅ KOMME INN?

AAA! UTEN HÅP! FOR SENT!

DU HAR IKKE TROEN PÅ JESUS. JESUS LED DE GRUSOMSTE PINER FOR Å FRELSE DEG, MEN DU FORKASTET HAM! FORKASTET MIN HELLIGE, RENE SØNN SOM VAR VILLIG Å DØ I DITT STED!

HJELP OSS!

Å, NEI!

SEND NOEN FRA DE DØDE, GUD, FOR Å ADVARE DE SOM LEVER SLIK AT DE IKKE KOMMER TIL DETTE EVIGE PINESTEDET. FORTELL DEM AT DE MÅ TRO PÅ JESUS!

UTEN GUD! NEI!

Det skulle stanse ham ganske raskt.

Graham er ellers kjent som en av Richard M. Nixons siste gode venner, og en varm forsvarer av Vietnam-krigen. Han har ofte

forrettet gudstjenester i det Hvite Hus (med "syndenes forlatelse" på programmet?)

Her i landet spres Grahams verker både av stats- og frikirkelege organisasjoner.

☆ Guru Mahavishnu Spragg!! ☆

Vi har ingen illusjoner om at mer enn en % av Gateavisas lesere kan gjette hvem som pryder forsida denne gangen. (PS: vi streber ikke etter å bli et alternativt Time..). Derfor er det en extra overstrømmende glede å avsløre mysteriet: Vår pinup er ingen ringere enn den Alternative Guru, Mahavishnu Maharaj Spragg!

Den Alternative Guru er ikke det minste tykk, derimot en riktig sprek ung Herre. Men før vi sier mer om hans Overdådighet, skal vi komme med endel opplysninger om den ny-startede bevegelsen rundt ham.

Den er ennå liten, og ytterst lokal. Men, for dem som har fått den ære å kysse støvet rundt hans stråleglans, finnes det ikke en

dråpe av tvilens giftige sæd tilbake: HAN ER FRELSEREN! HAN ER KOMMET! Nå trenger man ikke lure på hva som er mest formålstjenlig for menneskeheten/arbeiderklassen av den Brede Veis forledende retninger.

Guru Mahavishnu Spragg har disse Fem Hellige Læresetningene (parolene), de gjelder som grunnlov for bevegelsen, Den Forvirrede Familie (DFF):

- 1) Laugh at me, then you will laugh at yourself.
- 2) Give a damn about the crazy fucking world.
- 3) Après nous, la délugé!
- 4) I'm only in it for the money!
- 5) Why not?

Som våre mest oppvakte lesere vil ha oppdaget, har ikke vår Guru en dråpe indisk blod i sine årer. Men frykt ikke, Gin&Tonic er også brukbart. Jo, "Spraggie" (bare blant gamle frelste) kommer fra England - nærmere bestemt Hammersmith, London.

Under siste del av hans propagandaturne i Norge fikk vi et lite eksklusivt intervju med Ham. Guruen digger vanligvis ikke intervjuer. Her kommer det (lite kult, æsså!):

GA: For å si det med Zappa, "what kind of Guru are you-?"

GMMS: Alt du trenger, står i min bok, Den Forvirrede Sannhet.

GA: Javel...men kunne De ikke gi litt gratisreklame for...

GMMS: Jeg er reklame nok, ain't I?

GA: Joda. Forresten, der er nok mange som lurar på hva som skiller Deres bevegelse fra f.eks. Children of God-?

GMMS: What a bloody fucking question! Vel, punkt 5 er vel litt fjernt fra Moses' plattform, ellers...døm selv.

GA: Hva trengs for å kunne bli opptatt som medlem av DFF?

GMMS: Å godta én av de 5 Hellige Paroler!

(så blir Guruen langsomt fjern i blikket. It's five O'Clock tea...men vi kommer tilbake til Guruen i neste nummer. Abonner!)

"ICH BIN EIN ~~BERLINER~~"

speedfreak

Took a trip to Vienna
Got a neck full of speed
In the course of that day
I met Mr. K,
Who said you're an old chap indeed
Chorus: Oh, you know it ain't easy...etc.

Denne visa kan du ofte høre blant gatesangere i New York. Hva disse uærbødige trubadurer refererer til er nylig fastslått i New York Times - president J.F. Kennedy var i sin presidentperiode en speedfreak. Han fikk de nødvendige doser av Dr. Max Jacobson (Magic Max blant venner).

Da president Kennedy var på vei til sitt første historiske møte med Nikita Krutshov i Wien var han nervøs og overhodet ikke i stand til å døyve sin angst. Så ble Magic Max tilkalt og vips - før noen fikk reagert var Kennedy på amfetamin. Resten er historie. Kennedy gjorde en elendig figur. Han kapitulerte for Krusse på enhver front. Den støyende og ivrig gestikulerende opptredenen skapte pinlige situasjoner for den amerikanske delegasjonen

Neste kjente tilfelle var også i 1961, like før Kennedy henvendte seg til FN om nedrustningsspørsmålet. Atter engang knirket maskineriet til presidenten, han fikk talevan-skeligheter og lege ble tilkalt, Dr. Magic Max. Max fortsetter selv historien: "Jeg sa til ham, Mr. President, det jeg kommer til å gjøre nå har ikke blitt gjort før, og dermed

ga jeg ham et skudd i nakken, rett over stemmebåndene. Fem minutter senere snakket han utmerket, ha, ha, utmerket i særdeleshet." Det Kennedy lirt av seg var manisk plapring som måtte bli oversatt til forståelig engelsk av hans sekretær som igjen lot det bli kjent at han hadde "talt latin for å uttrykke sin solidaritet med paven."

Det er gyldne tider for Max. New York Times har nettopp gjort ham den ære å la elve journalister foreta en årelang undersøkelse av hans meritter. Han er også under etterforskning av Federal Bureau of Narcotics, FBI, Inland Revenue Service, AMA og New York Drug Squad. Deres påstander munnar ut i at Max hovedsakelig driver en form for legepraksis som går ut på at rike og berømte personer som trenger stoff får akkurat det de behøver.

Blant pasientene var foruten Kennedy kulturpersonligheter som Truman Capote og Tennessee Williams. Max fortalte dem at sprøyten inneholdt "sopp fra orienten tilberedt av hellige menn".

En pasient forteller at han, etter hver injeksjon pleide å være i full vigør i to-tre døgn. "Hvis jeg ikke arbeidet gikk jeg omkring ute hele natten. Jeg fikk ikke sove, men jeg kunne ikke leve uten dette stoffet, jeg var totalt avhengig."

Doktoren som praktiserer ved siden av Max har sagt at kjente velstående

pasienter ofte banet seg vei inn til Max, hoiet og skrek, styrtet over noen medisinalglass og hastet avgårde igjen.

Etter en tid som pasient hos Max var Kennedy til behandling hos en annen lege, som tok ham til side og gjorde det helt klart for ham at han ikke ville tolerere Kennedys konsultasjoner hos Max, ellers ville han sørge for at det ble kjent for alle at Kennedy var en speedfreaker. Ingen president med fingeren på "den røde knapp" (atombomben) har noe med å ta stoffer. Men doktoren tilføyde at han mistenkte Kennedy for ikke å kunne bryte oververt med det tilvante.

Magic Max er en kommersiell kvakksalver, selv om han omgir seg med fraser som at hans største ønske er forbedringen av mennesket gjennom amfetamin, og at amfetamin ikke er vanedannende.

Fremdeles ser det ut til at Max lever i lovens skygge. De problemfylte undersøkelsene omkring hans praksis har såvidt begynt, så Max seiler videre. Hans hodepine for tiden er at det Hvite Hus ikke har bruk for hans service. Nixon trenger selvsagt hjelp, men Tricky Dick er tradisjonell, han bruker heller psykoanalytikere på Kissingers rekommendasjon. Allikevel, Max Jacobson har ingen grunn til å være ulykkelig. Han har hatt sin glansperiode.

Captain Nemo

Sammendrag av en artikkel i Berkeley Barb, California.

SPEED KILLS

Vi kan ikke anbefale beundrere av J.F. Kennedy å følge den avdøde presidenten i valg av rusmiddel:

Speed er populærbetegnelsen på forskjellige amfetamin-produkter, som Dexedrine, Benzedrine, Ritalin og Methadrine. Flere av dem selges lovlig som oppkvikker- og slankepiller. Speedfriks tar gjerne stoffet i sprøyteform.

Effekten av speed er å gi en følelse av energi, men det skjer ved en ren oppbrenning av kroppen, uten at noe tilføres. Matlysten forsvinner (herav slankeeffekten). Jo mer en fører i seg, desto større blir ødeleggelsen av kroppen.

Og det er gjerne den veien det går, behovet økes gradvis. En skikkelig speedfrik lever sjelden mange år. Velkjente symptomer på speedmisbruk er febrilsk rastløshet og endeløs, usammenhengende babling. Knus sila.

Vi lar siste ord om speed gå til noen rock-musikere, som ser ut til å vite hva de snakker om. Uttalelsene er fra en plate beregnet på bruk i amerikanske radiostasjoner. Platen er lagd av Do It Now Foundation, som sprer informasjon om forskjellige rusmidler.

"If you are finding out about getting high, please stay with the wonderful things that grow from the ground. There are chemicals and powders that are not groovy highs, and they are on the streets too: speed, heroin, barbiturates. They burn out your brain and your body, and they steal your freedom. Please stay away from powders. Put speed down. Do it now." (John Sebastian).

"When I first came to this country, there was a lot of sense being told by kids here. They didn't seem to be hung up on the lies that had been told by the establishment for so long. One of the sensible things I was being

said was that booze (alcohol) is not good for you, we would rather get high on something else.

A lot of this good sense seems to have disappeared in the fact that people are now using amphetamines, which is even worse for you than booze is. So if you are intelligent and if you are really into things, you realize that booze is one thing, pot is another, but amphetamines are death.

There are lots of pressures in life today, and they tend to get you down from time to time. But life is a challenge, and you just got to make up your mind who is the strongest, you or the outside world. Are you going to let it get you down, or are you going to beat it and do something constructive in this life, 'cause It's the only one you have got. The way to let it beat you down, is to get involved with things like amphetamines. "

(Eric Bl.

"Hi, this is Frank Zappa of the Mothers of Invention. I would like to suggest that you do not use speed, and here is why: It is gonna mess up your heart, mess up your liver, rot up your mind. In general, this drug will make you just like your mother and father."

THOR
SIVERTSEN

presenterer:

Storbyliv

ARNOLD
KJOPPS

BILEN UT AV

I denne artikkelen, som stort sett bygger på (snm)s Temahefte om Bytrafikk, retter vi søkelyset på trafikkproblemene i Oslo, og mulighetene til å finne en løsning som er i folk flests

En av motkulturens viktigste oppgaver må være å rette søkelyset på uøkonomiske og menneskefiendtlige trekk ved samfunnet. Det er som kjent mange sådanne - bilens terrorvelde og alt det fører med seg er utvilsomt et av de mest presserende å få en løsning på. Selvfølgelig kan vi ikke gjøre alt i dag, vi vil enda ei god stund komme til å leve i et kapitalistisk samfunn, men skal vi ha sjanse til å nå det frie samfunn, må vi begynne i dag, med de veldige oppgaver kapitalismens fetisjdyrkelse har gitt oss.

PRESSET MOT OSLO

Vi har alle hørt om pendling og sentralisering av industrien i Oslo-området. Behov for arbeidskraft utenfra oppstod - det samme gjorde selvfølgelig arbeidsreiser, og varetransporten øket sterkt. Denne utviklinga må selvfølgelig snus før problemet kan løses fullt og helt. Men det spørs om ikke dette karakteristiske trekk for senkapitalistiske samfunn vil holde seg så lenge samfunnsformen opprettholdes. Selve bystrukturen, størrelsen og forholdet mellom forretningsstrøk i sentrum og boligstrøk i byens periferi er også ting som må løses på lengre sikt. Men målet må hele tida være klart: at Oslo ikke vokser, at arbeidsplassene kan legges til distriktene der folk ennå bor og vil bo. På kortere sikt er det viktigst å få bukt med de verste utslagene av bytrafikken, men dette kan etter vår mening ikke gjøres uten at man analyserer årsakene og starter kampen mot dem for fullt.

HVA ANNET ENN BIL?

Foruten bilen har vi som kjent følgende aktuelle transportmidler: sykkel, forstadsbane, sporvogn, buss, bein(!). Når det gjelder sykkel, har den sidens bilens hegemoni ble et faktum, blitt lavere og lavere prioritert. En syklist utsetter seg altså ofte for betydelig fare i hardt trafikkerte bygater. Dens egenskaper ligner på beinas, selv om rekkevidden og hastigheten er større. Derfor kan vi ikke avskrive sykkel som alternativ til bilen, selv om den ikke helt kan overta bilens plass.

Jernbanen er for Osloregionens vedkommende aktuell for strekninger som Oslo-Lillestrøm og Oslo-Asker. Jernbanens transportkapasitet er stor, hastighet, kom-

fort og sikkerhet høy. Hvis trafikkgrunnlaget er stort, vil kostnadene ligge meget lavt sammenlignet med bilen. Forstadsbanen har også disse fordelene, selv om det er problematisk og kostbart å legge om traséene.

Sporvognen kommer i nesten samme klasse som de to foregående transportmidler. Transportevnen er stor, forurensningen liten, det samme gjelder støynivået, noe som framhever den ytterligere. Energiforbruket er bare halvparten av T-banens, men fleksibiliteten er også liten.

Bussen regnes for å være det viktigste kollektive transportmidlet vi har. På grunn av ulemper som forurensning, støy og lav kapasitet pr. enhet, samt at den er svært ressurskrevende, er den først og fremst aktuell for transport i de perifere bystrøk, særlig i forbindelse med T-bane ("mate-busser").

BILENS TERRORVELDE

Når vi vurderer de forskjellige transportmidlene, gjør vi det ut i fra visse kriterier. Kapitalistene har sine. Vi kunne f. eks. sette opp disse: Hastighet, bekvemmelighet, forurensning(!), støy, ressursforbruk, ulykker. Alle disse momentene er uunnværlige.

Det er en selvsagt ting at en by må ha gode transportmuligheter for å kunne fungere. Gang og sykling må komme med i dette bildet. Hvis bymiljøet skal kunne utvikles harmonisk, må privatbilismen angripes. Den oppfyller bare enkelte av de nødvendige forutsetningene, samtidig som den setter en urimelig grense for gang og sykling. Ulykkesfrekvensen er skremmen-

de høy. Dessuten krever bilen enorme arealer, på bekostning av grøntanlegg, lekeplasser og boligstrøk.

Vi skal ikke svartmale bilen. Selvfølgelig har den betydd mye positivt, tenk på sykebil, brannbil etc. - og den har spesielt betydd mye for landsbygda. Men det er et greit faktum at bilen holder på å forgifte de fleste større bymiljøer rundt omkring i verden. Det er på tide vi våkner, før Oslo blir Los Angeles.

Trafikkulykkene er den mest synbare ulempen ved bybilismen. I løpet av 60-årene ble 4000 mennesker drept og ca. 80.000 skadd ved bilulykker her til lands. De mest utsatte er fotgjengere, spesielt gamle og barn. Bare 25% av 4-åringene forstår gangfelt-skiltet, hvilket blir regnet som det letteste. Barns forutsetninger for å forstå trafikken er altså svært begrensede. Trygg Trafikk-aksjoner i samarbeid med onkel politi har nok skjerpet barns iakttagelse, men så lenge Volvo og General Motors spyr ut millioner av nye biler, vil barnas innflytelse måtte minske proporsjonalt. Transportøkonomisk Institutt har regnet ut at trafikkskadene for 1970-1980 (her brukes prognosene som om en forandring er utopisk...) ville koste samfunnet ca. 16 milliarder kroner.

Utgangspunktet for all trafikkplanlegging bør være at det er en betydelig motsetning mellom privatbilisme og trygg ferdsel, og at trafikkulykkene øker proporsjonalt med biltettheten.

Luftforurensningene er enorme. Sammen med støyen hindrer de at folk får holde vinduene oppe. Forurensningen ødelegger vegetasjon og videreføres til dyrket mark. Blyinnholdet i Oslo-lufta er relativt meget høyt, noe som ene og alene er et resultat av bilismen. Får kroppen tilført mer bly enn det som kan skilles ut ved ekskresjon, vil det lagres i beinvevet og leveren. Resultatet er nyreskader og skader på sentralnervesystemet. Dessuten har vi kullosforgiftningen, som medfører stor fare for hjerte og hjerne på lengre sikt.

Bilismens mystiske makt går ikke bare ut over det rent materielle, men også ens totale hverdag - humør, opplagthet, fysiske

form. Dessuten vil bilen kreve større og større arealer. En prognose for 1990 (!?) gir parkeringsplassene 10 kvadratkilometer i Oslo. I dag er Oslo sentrum på 3 km². (dig it!)

Energiforbruket er enormt mye større enn de skinnegående transportmidler. Olje og bensin er lagerressurser som ikke er fornybare på lang tid. Når vi tenker på bilens lave levealder, blir situasjonen enda grellere. Forbrukertalsmannen Ralph Nader påviste at enkelte amerikanske biler ble laget for å gå i stykker etter noen år. Slike avsløringer er blitt tallrikere etter hvert. Etterspørselen må jo holdes oppe! Dette aspektet viser tydelig at en fullverdig løsning på spørsmålet ikke er mulig innenfor rammen av det kapitalistiske samfunn.

TRAFIKKPLANLEGGING I OSLO

Det offentlige har lagt fram en hel rekke planer for trafikkutbygginga. Det er viktig for oss å analysere disse og kritisere dem. Vi skal se nærmere på en rekke runde formuleringer som blir understreket i sammenheng med målsettingen.

1) De som bor i Oslo-området skal ha en størst mulig grad av bevegelsesfrihet innen området.

Ofte blir bilen framstilt som det transportmiddel som gir størst mulig frihet. Frihet for hvem? Slik utviklinga har vært, har bilen gitt frihet til bilindustrien og andre som tjener penger på bilismen. Hvis trafikkmengden er begrenset, kan bilen gi frihet til de som har råd til å skaffe seg en. Men i Oslo er bilen uegnet som hovedtransportmiddel pga den mangesidige miljøforverringa og ganske enkelt mengden av biler (tenk på rushtida i 1990 - skal vi bygge en ny Drammensvei eller finnes det viktigere oppgaver?). Bilens fetisjverdi er enorm. Som Carlsen og Ystgaard skriver i Pax-boka "Trafikkkrigen": "...friheten ved bilen går over til slaveri under behovet for bil." For vanlige folk gir bilismen ingen frihet.

2) Det trafikksystem som bygges ut må sees i sammenheng med byutviklinga ellers.

Ved planlegginga bruker myndighetene beregninger over hvordan folketallet, antall arbeidsplasser i sentrum osv. vil utvikle seg i framtida - dvs. man

SENTRUM!

interesse og ikke bilkonsernernes, forsikringselskaperens og andre utsugeres. Situasjonen er ikke så svært ulik i mange andre byer.

bruker prognoser. Prognosene sier bare hvordan utviklinga vil gå ut i fra den rådende situasjon. Derfor kan de naturligvis misbrukes. Hvis en prognose forutsier at 25000 biler kan passere på en ny vei i 1990, er det naturlig at veien blir bygd så stor og helst litt større. Prognosene blir lett et redskap i teknokratenes hender.

Når det gjelder framtidige planer, står den såkalte sentrumsringen nokså sentralt. Den består av grunnlinjen i sør, Nylandsveien i øst, Hausmannsgate-Nordahl Bruns gate i nord og Parkveien i vest

Forsvarerne av denne planen hevder at områdene vil tjene miljømessig på at trafikken blir samlet på noen få store veier. Men på hver side av slike store gater vil det oppstå en sone av støy og forurensning i en uakseptabel stor grad. Sentrumsringen vil gå gjennom boligområder, i følge planene. Disse planene sier at husene her er saneringsmodne. Byggeforbud er innført her, slik at boligmassen ikke kan fornyes. Følgen er at flere må flytte til drabantbyene, med de forverrede trafikkproblemer det medfører.

På grunn av protester er Hausmannslinja foreløpig lagt på is. Det er også planlagt en motorvei gjennom Oslo, som skal samle all gjennomfartstrafikk. Ved å bygge en slik motorvei, vil man antagelig ikke oppnå annet enn å gjøre trafikken større (selvopfyllende prognoser..)

UTBYGGING AV T-BANENETTET

Utvidelse av tunellbanen er gitt høy prioritet hos planleggerne, og bystyret har godkjent prosjekteringskontorets forslag. Traséene er oppdelt i fire grupper, avstanden mellom stasjonene vil være 6-800 meter i sentrum, 8-1400 meter i mer perifere bystrøk. Systemet har følgende matematiske muligheter: Matebusser (lokalbusser med utgangspunkt i en T-banestasjon), fjernbusser, innfartsparkeringsanlegg, av- og påstigningsplasser for biler beregnet for passasjerer som får skyss fra eller til T-banen med privatbil, omstigning jernbane/tunellbane.

Bystyrets vedtak innebærer ikke noe standpunkt til hvor mange av de foreslåtte etapper som skal utbygges, heller ikke om

hastigheten i arbeidet. Det er uklart hvilke transportmidler som skal supplere T-banen i de indre soner. Kommunikasjonsrådmannen hadde tro på "mindre, miljøvennlige og støysvake busser." Det er bare elektriske busser som fortjener en slik beskrivelse!

ALTERNATIVE LØSNINGER

Slike løsninger som her skissert vil bety forverring av trafikkmiljøet. Transportanalysen for Oslo-området, som legger 20% av transporten til privatbilene, tjener bare bilkorporasjonene og deres støttespilleres sak. Derfor trenger vi alternative løsninger.

T-banen vil uansett måtte bli kjernen i et slikt prosjekt. Men utbygging av T-banenettet vil bli svært dyrt, derfor trenger vi utfylling av andre transportmidler.

Leddsportovgnene er en forbedring av trikkene slik vi kjenner dem. De har høy kapasitet i forhold til driftskostnadene og med-

fører ingen forurensningsproblemer.

Sportaxi går på egen skinnbane, fortrinnsvis over bakken. Den har mange fortrinn: Stor tetthet mellom stasjonene, god komfort, høy sikkerhetsgrad, ingen forurensning/støy, lite plasskrevende.

I sentrum har trikken et klart fortrinn foran bussen, pga. trafikkgrunnlaget, plassmangelen og viktigheten av å holde forurensningene på et absolutt minimumt nivå her. Sportaxi synes å passe enda bedre, på lengre sikt. Inntil da anbefales ledspurvogn. I de ytre byområdene, derimot, synes matebussene å være den beste løsningen fra vårt synspunkt. Rutetidene må være nøye avpasset til T-banen, slik at unødig venting kan unngås.

Gratis kollektivtransport vil neppe utkonkurrere bilene, men et slikt tiltak (som foreløpig er i det blå) ville virke i riktig retning og dessuten være en inntekts-

utjevner faktor.

Selvfølgelig trengs restriksjoner på biltrafikken. Et første, selvsagt skritt må være å sette ned fartsgrensa i sentrum, samt innføre parkeringsforbud for andre enn beboerne i det gitte distrikt. Men på lengre sikt spørs det om ikke gågater og bilforbud i sentrale bydeler (eksklusive sykebler etc.) vil være det eneste som nytter.

VEIEN VIDERE

Men for at slike tiltak skal bli en realitet, trengs et annet samfunnssystem enn dagens, og når det gjelder små saker trengs direkte aksjoner fra alle berørte. (jfr. protesten fra barna i Løkkeveien.) I dag deltar store bilkonserner i trafikkopplegginga, mens vanlige folk holdes utenfor. Norsk Veiplan ble laget av bl. a. "Opplysningsrådet for biltrafikken". Dette rådet består av Bensinhandlerens Landsforbund, oljeselskaper, bilkonserner, banker, forsikringselskaper etc. Disse interessene er bare ute etter å gjøre seg enda feitere - de må holdes vekke fra planlegginga! Vi må lære å si nei og ta konsekvensen av dette nei når huset skal rives til fordel for bankplass eller parken blir til parkeringsplass. Kort sagt: vi må sjølt opp kampen og kreve at våre interesser ivaretas. Kamp gir resultater. Folk på Ruseløkka fikk beholde Ankerhagen, men det var ikke gjennom storting&styresverk.

Følgende paroler for miljøkampen i Oslo burde være relevante: Etableringsstopp i Oslo-området! Bevar boligene i indre byområde! Rask utbygging av T-banen! Bevar trikken! Billig/ere/gratis kollektivtransport! Forby gjennomkjøring i boligområder! Flere gågater! Vern de svake trafikantgrupper! Bevar grøntanleggene!

Om vi vil et Oslo for folket, er det nødvendig å godta alle parolene.

Heftet "Temahefte om Bytrafikk" tar opp disse spørsmålene på en mer omfattende måte, heftet er på 44 sider m/illustrasjoner og verdifulle tabeller. Anbefales på det varmeste.

Bestill fra:
(snm)-Oslo, postboks 8293,
Hammersborg, Oslo 1.

Japan. Også kommunikasjonene har gjennomgått en eventyrlig utvikling siden det økonomiske oppsvinget satte inn i 1950-årene. Her svinger en motorvei seg over Tashigawa-elva i Osakas sentrum og bukte seg videre tvers gjennom byen.

Preger samme "utviklings"-optimisme våre hjemlige byplanleggere også?

BREV FRA TRONDHEIM KRETSFEN

Egentlig hadde vi avsluttet diskusjonen om rusmidler i Gateavisas spalter. Men så fikk vi et brev fra Trondheim Krets fengsel og synes at de fortjener å slippe til med sine meninger. Vi har forkortet

Fordi vi har solgt noe hasjisj og marijuana sitter vi nå i Trondheim Krets fengsel og venter på utfallet av anken vår. I byretten ble den ene av oss dømt til 15 måneders fengsel, den andre til 18.

Vi vil derfor ta opp noen punkter som vi mener har blitt oversett i behandlingen av vår sak.

Cannabis er enkelt og greit en form for planteliv som vi tror har en funksjon og rolle på jorden akkurat som alle andre planter, det være seg urter, blomster eller trær. Hasjisj og marijuana som er laget direkte av Cannabis-planten, må også anses som naturprodukter. Imidlertid later det til at svært få mennesker i Norge er klar over den store forskjellen mellom Cannabis og de såkalte "harde stoffer", f. eks. kjemiske produkter som kokain, heroin og andre vanedannende stoffer. Vi tar avstand fra disse farlige stoffene, men innrømmer åpent at vi selv har brukt marijuana og hasjisj jevnlig de siste årene og at vi aldri har merket noen skadelige virkninger, hverken psykologiske eller fysiologiske. Vi er også sikre på at ingen av dem vi har solgt eller gitt Cannabis til i Trondheim har lidd på grunn av oss. Vi tror at våre kunder vil støtte oss når vi hevder at de har

brukt Cannabis fordi de har hatt lyst til det, ikke fordi de har mentalt eller fysisk behov for stoffene.

Marijuana og hasjisj er ikke vanedannende, og kan heller ikke - i motsetning til "harde stoffer" - anses som helsefarlige. Vi tror ikke at det finnes grunnlag for å hevde at bruk av Cannabis vil lede til bruk av sterkere stoffer. Er det f. eks. realistisk å hevde at en person

som jevnlig drikker øl, nødvendigvis må ende sin løpebane som whiskey- eller trespridranker? Vi har selv aldri følt oss tiltrukket av hardere stoffer og kan hevde at bruk av syntetiske stoffer lettest oppstår om Cannabis ikke er tilgjengelig.

I andre europeiske land, f. eks. Danmark og Holland, er Cannabis nå anerkjent som et fullstendig harmløst stoff og det er liten tvil om at stoffet snart vil bli legalt.

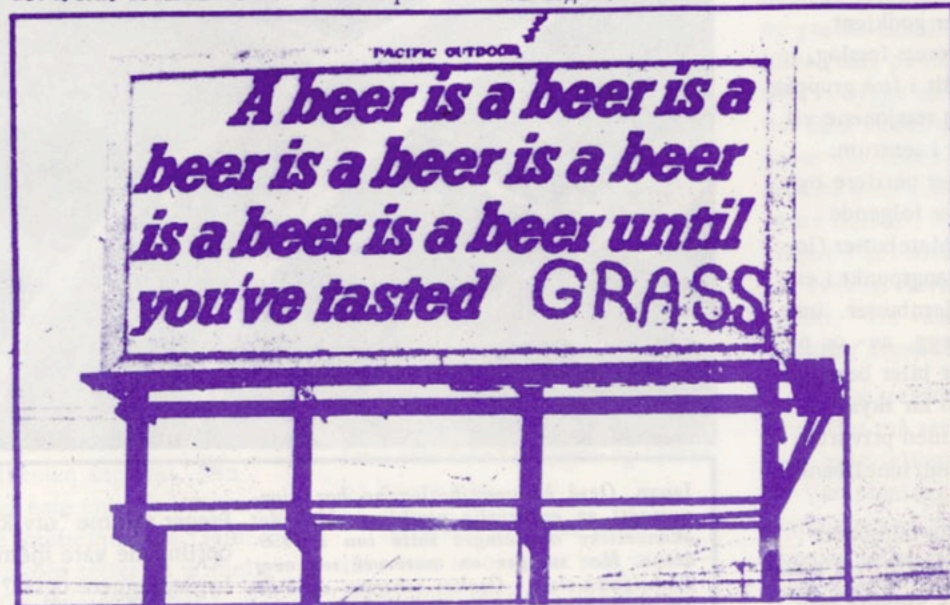
En må også være klar over at et hvilket som helst resultat av miljøet ikke bare stoffet selv, det et vel etablert faktum at Cannabis ikke bare er en følge av miljøet, men også fra mange menneskelige forhold i det moderne samfunn.

Det er derfor umulig for noen anger for våre kunder i Trondheim. Vi er stadig klar over at Cannabis, og vi er akseptere følgene av Cannabis.

Vi er selvfølgelig begeistret for utsiktene, men vi søler Hensikten med dette forsøke å gi støtet til riktig syn på Cannabis.

Det vi ønsker er sannhet.

Vennlig hilsen
Geoffrey Kenneth B.
Jan Cornelius Heijb.

Cannabis har en funksjon på jorden, mener brevskriverne.

FREMTIDEN I VÅRE HENDER?

egelse "Fremtiden
uksess. Tusener har
ftenposten er be-
r mot konsumjag
m foreløpig ikke er
t snakkes om soli-

oppstår ved forsøk-
livsstil? Damman
gefjernsyn. Han for-
igjen osv. Alt
vendig, men det er
r nok å skape for-
uelle plan. Det er
ripende endringer i

folks kollektive liv: Kollektivtransporten
må utbygges, og bilveier, bensinstas-
joner og garasjer gjenerobres for livsbe-
kretende aktiviteter. Produksjonslivet
må omorganiseres, framstilling av krigs-
materiell og overflødig søppel som deo-
doranter, diverse plastikkvarer osv må
opphøre. Resirkulering av avfall må
gjennomføres så langt råd er. Byggetek-
nikken må utformes i samsvar med de er-
kjennelser kampen for et fornuftig for-
bruksnivå bringer. Istedet for det sentra-
liserte skolesystemet, statsapparatet og
kjernefamilien, må vi få landområder
der makta er fordelt i små sjølstyrte

lokalsamfunn hvor arbeide, læring og
kjærlighet er toner i en organisk livs-
harmonie.

Her faller forlengelsen av "Fremtiden
i våre hender" sammen med forlengelsen
av populismen, ikkevoldsrørsla og den
økologiske motkulturen, i forsøkene på å
finne en ny vei til et kvalitativt nytt
samfunn. Det er mulig/sannsynlig at
en del av de mer høyreorienterte tilheng-
erne vil forlate bevegelsen ettersom disse
perspektivene blir klarere. Motkulturen
må bidra til å risse opp disse revolusjo-
nære konsekvensene, og samtidig legge
seg bevegelsens budskap på hjertet. Vi er

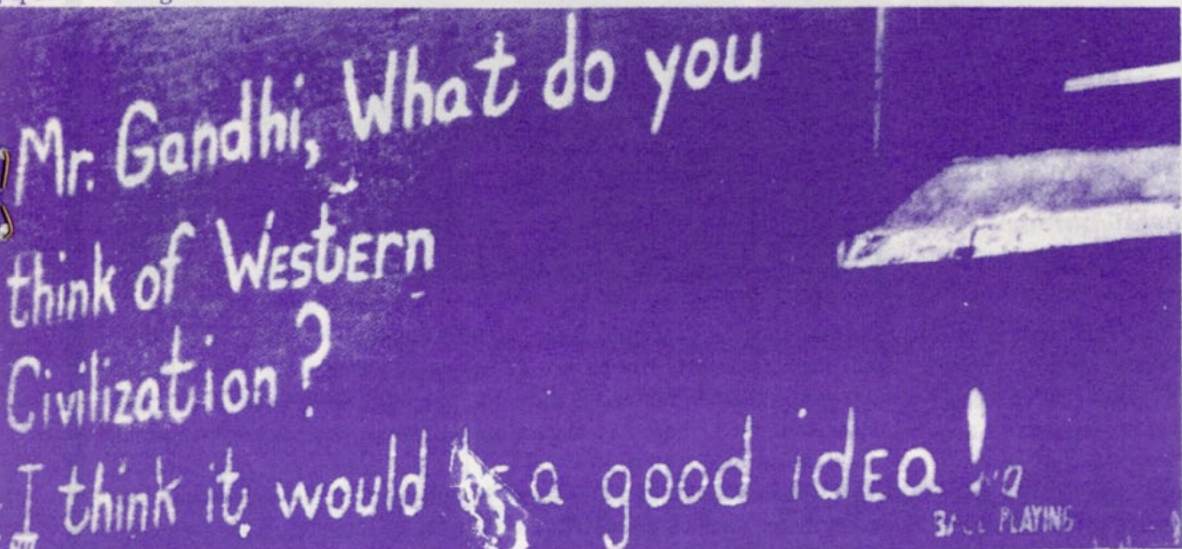
ikke de som forbruker minst luksus her i
verden.

For marxister skaper begrepet redu-
sert forbruk ekstra problemer. Det vil
være vanskelig å engasjere Dammans
tilhengere i tradisjonell lønnskamp.
Men å henvise løsningen av de økolog-
iske problemer til etter revolusjonen er
i lengden uholdbart. Her er det rom for
mye grensesprengende tenkning.

Men det er noe viktig i kri-
tikken av null-vekst, forbruksreduksjon
osv. . for såvidt som disse begrepene kan
gi inntrykk av forsakelse og tilbakegang.
I virkeligheten dreier det seg om å skape
mer tilfredsstillende livsmønstre
såvel fysisk som psykisk. Det tjener
ingen hensikt å fornekte sine behov,
knuse teknologien osv. Vi må lære oss
å bruke teknologien i menneskets og
hele livets tjeneste. Dette innebærer
resirkulering, desentralisering og varia-
sjon i ressursutnyttinga utfra prinsippet
om mangfold som livsstyrke - derfor er
den økologiske kritikken i siste instans
et angrep på enhver sentralisert makt-
struktur.

Jorda er fortsatt rik og full av liv,
menneskets muligheter er ennå store. Vi
må gripe sjansen mens vi ennå har den
til å skape et bedre samfunn.

J. B.

GSEL

ra to innsatte
innlegget noe.

e klar over at misbruk
elst stoff i stor grad er
messige forhold og
v. Særlig i Norge er
aktum at alkoholisme
e av at alkohol er lett
t det også stammer
ers følelse av håpløs-
amfunn.

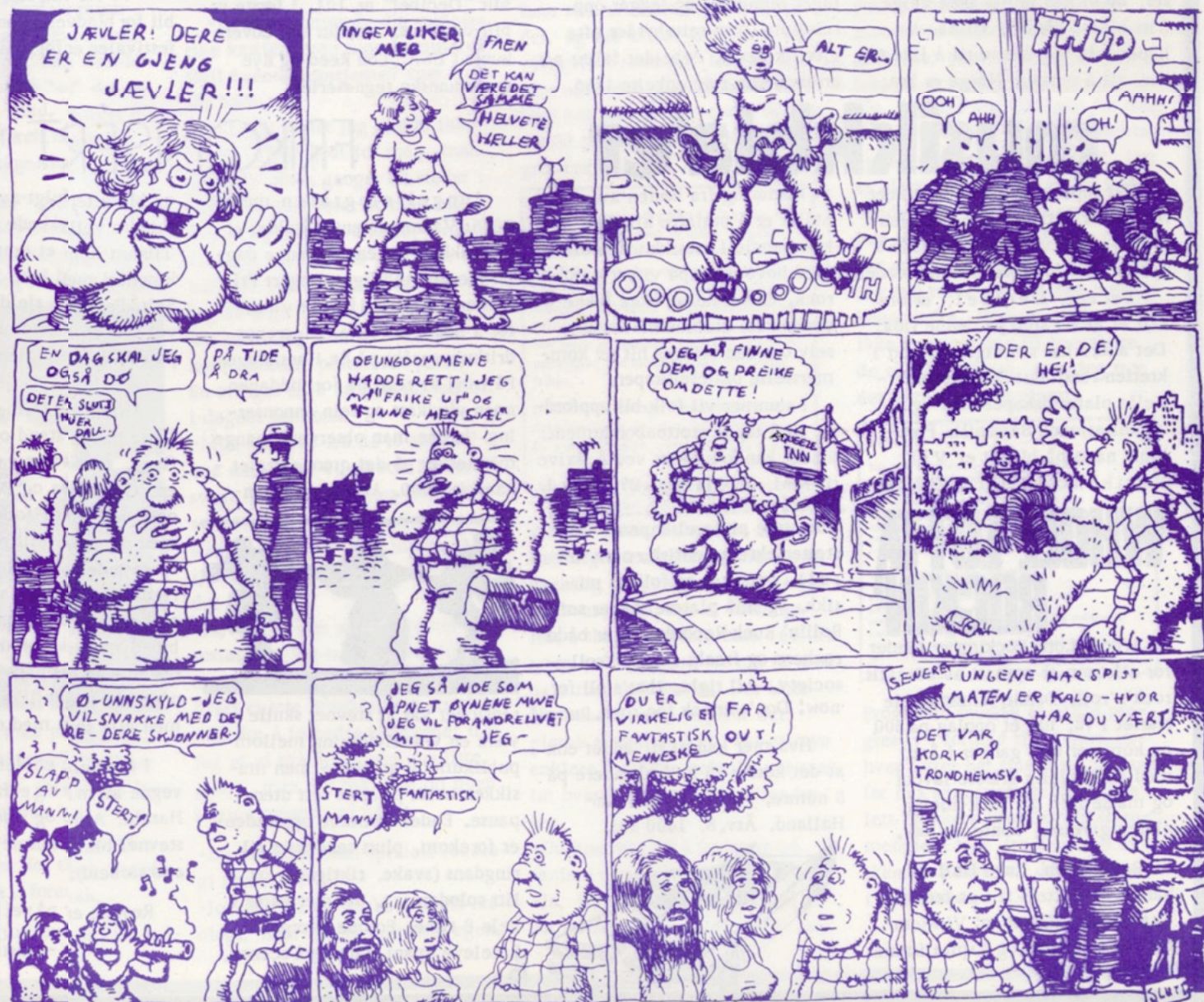
lig for oss å føle
"forbrytelser" i
vlfølgelig nå full-
Norsk Lov helt klart
lg eller bruk av
selvfølgelig nødt til å
v vårt brudd på disse

g ikke overstadig
en til lange fengsels-
ker ikke sympati.
e brevet er heller å
il et mer ærlig og
bis.

den fulle og hele

Takk

urth
oer

DECIBEL BOOKING

Folk som har som vane å rive ned rockkonsert-plakater og henge dem opp på rommet, vil vel ha lagt merke til at de fleste store konsertene den siste tida har vært arrangert av Decibel Booking A/S. De har hatt konserter med Slade, Nazareth, Focus, Dr. Hook & The Medicine Show og Uriah Heep (med unntak av Focus og Dr. Hook kanskje ikke de beste gruppene...)

Decibel skiller seg ut ved at ikke vanlige forretningsfolk, men tre unge mennesker står bak. Det har vært nokså stille om dem i avisene. Derfor har Gateavisa snakka med initiativtagerne: Sten Fredriksen, Paul Karlsen og Morten P. Rolfsen.

-Hvordan kom Decibel igang? spør vi.

-Det sprang ut av samarbeidet om Kalvøyafestivalen, sier Paul. Sten arrangerte den første og jeg kom med seinere. Vi sitter også begge i styret i viseklubben Hades.

-Er det noe som vil skille dere ut fra ordinære konsertarrangører?

-Vi håper da det! - vi vil ikke at folk skal se på oss som et vanlig konsertbyrå. Det er vanskelig for oss å få satt mye lavere bilettpriser, og vi kan heller ikke velge fritt hvilke band vi vil ha. Vi håper å få musikerne til å like seg her, til å synes at Norge er bra,

så de vil komme tilbake, snakke om det i hjemlandet og påvirke andre til å komme hit.

Decibel har foreløpig én ansatt (Morten P. Rolfsen). De har finansiert foretaket sjøl. Overskuddet har ikke blitt så stort ennå (Decibel sier at ikke engang Uriah Heep-konsertene gikk med særlig overskudd), men når det kommer vil det i første rekke gå til lønn og til et konsertfond, i tilfelle noen konserter går dårlig.

-Hvilke planer har dere framover?

-Vi liker ikke helt måten St. Hans blir feira på, i "Regnbuen"-stil, så vi skal ha rockkonsert St. Hans med Eric Clapton på Valstrand bad i Asker. Ellers kommer Frank Zappa tilbake til høsten. Vi kommer til å ha med Kalvøyafestivalen å gjøre.

Vi vil i framtida prøve å komme utenom alle mellomledda, Hvis f.eks. Zappa skal på Europaturne, drar manageren til London og får noen til å ta ansvaret for Europaturen. Disse deler opp Europa - hvem vil ta Tyskland, hvem Skandinavia... Disse mellomledda har en lett jobb, de lager regninger og legger opp reiseruta (som reisebyråer ofte gjør for dem). Arbeidet faller på arrangørene i de enkelte land,

Dette vil vi prøve å omgå ved å skaffe oss kontakter i utlandet.

Decibel skal også gi ut et blad; det blir på 36 sider i farver, 4 sider kan være innleggssider med f.eks. plakaten til Kalvøya. Distribusjonen vil skje gjennom Narvesen. Decibel forhandlet ei tid om et felles prosjekt med MAI/Samspill, som også skal gi ut et blad, men det blir ikke noe samarbeid (dels fordi Decibel var

-Hva er hensikten med bladet?

-Vi mener det er mye verdifullt i ungdoms/rockkulturen som bør fram. Vi vil ta opp ting omkring den, det som er ekte i miljøet, ikke finkulturen. Det blir altså ikke bare musikk, men også film, teater, bøker, bildende kunst o.a. Vi vil f.eks. ikke (som U-Mag) lage en skrekkeportasje om Alice Cooper uten å si hva slags samfunn han er et utslag av.

redd for politisk sekterisme og "oppdragende" holdninger, dels fordi MAI/Samspill ville ha et reint musikkblad). Det første nummeret kommer i midten av august i forbindelse med Kalvøyafestivalen, hva som så skjer er avhengig av responsen. De vil prøve å få det ut hver måned etter det; målet er hver 14. dag. Navnet blir "Decibel" nr. 101. I første nr. blir det bl. a. artikler om coverkunst i USA, Lou Reed og nye amerikanske tegneserier.

Morten sier at forbildet blir "Rolling Stone". De er ikke interessert i å "oppdra" og prakke på leserne noe, og vil ha kontakt med folk som kan være interessert i bladet. Folk som f.eks. kjenner flinke tegnere/grafikere eller sjøl kan tegne, kan kontakte Decibel (1311 Kunssenteret Høvikodden).

-Vi vil vel, sier Sten, prøve å bli for bladverdenen det Kalvøyafestivalen er for musikkverdenen.

rh

musikkblader

Det superkommersielle bladet Musikk er gått inn, men tilgjengelig ser det ut til at vi skal få 2 nye og mer lovende musikkblader.

Det ene, Decibel, er omtalt et annet sted på denne sida. Det andre har sitt utgangspunkt i kretsen rundt det ikke-kommersielle plateselskapet MAI og organisasjonen Samspill. Foreløpig navn på bladet er Vår Musikk, og planen er å få det

WHOLE LOTTA ROCKIN'

Whole Lotta Rocking er bladet for allesom er opptatt av 50-talls rock'n'roll. Denne fanzinen ble startet i 72, har et opplag på 500, og kommer ut 5 ganger i året, med en kledelig grisete layout og masse info om rock-idoler, plateutgivelser, konserter osv.

Redaktøren, Rune Halland, har bl. a. dette å si i et brev til Gateavisa: "Hey man! Vi kjemper mot flatpop og kapitalistene

ut månedlig fra høsten av. Målet er å omfatte all slags ikke-kommersiell musikk utfoldelse, med hovedvekt på viser/jazz/rock. En vil heller ikke lukke øynene for utenlandsk musikk, selv om den bringes hit av kommersielle plateselskaper.

I sommer vil folk bli oppfordret til å tegne støtteabonnement. Bladet kan kontaktes ved å skrive til MAI, St. Olavsgt. 27, Oslo 1.

i de store plateselskapene! Vi støtter ekte autentisk rock'n'roll, opprøret og folkets musikk, og små plateselskaper som Rollin' Rock Records. Vi er både rockere og freaks i rock'n'roll society. All right, that's all for now! Don't knock the rock, Rune."

Hva mer kan vi si, annet enn at det koster 15 kr å abonnere på 5 numre. Send ståla til Rune Halland, Åsv. 8, 1400 Ski.

FRIKONSERT

Jungeltelegrafen melder 26/5: Vannmannens tidsalder er slett ikke over ennå! Denne dagen ble det nemlig arrangert Frikonsert (eller frikestevne, for å holde oss til arrangørenes dritkule språk) på St. Hanshaugen. På tross av regn på formiddagen, noen vindkast og sein annonsering, kunne man observere mange mennesker på det grønne graset - kanskje 1000. Arrangørenes in-

tensjoner var at stevnet skulle være en vekselvirkning mellom publikum og artister - men musikken holdt på stort sett uten pause. Endel spontane opptredener forekom, pluss tendenser til ringdans (svake, riktignok) og litt solodansing. Stevnet varte i hele 8 timer. Folke (Norges Steeleye Span) startet på scenen,

og ble etterfulgt av mer eller mindre vellykkede opptredener. Tilslutt kom et orntli utfrika klovneri med Jahn Teigen og Salt&Pepper - sjelden har man vel sett en morsommere parodi på rocke-nostalgi.

Anarksiter/Frihetlige Sosialister hadde stand og rødsvarte flagg, som vaiet vakkert i vinden. Gateavisa og Dikt&Datt var også der. Guru-folka fløy rundt med svære skilt på brystet. Spisestedet i Hjelmsgt. 3 hadde flytta utendørs for anledningen, og hadde stor suksess med sine bio-dynamiske produkter. Forresten - la oss håpe at speedpusherne hadde like liten suksess med alle som med oss!

I det hele en deilig dag, på vegne av mange takker jeg Harald, Arne og andre for at stevnet ble realisert (med mye extraarbeid).

Revene er på vei ut av sine hi!

-Arnstein.

HOT TUNA:

"In this world I'm livin' in, I see the light."

Synger Jorma Kaukonen. Joda, bra at det ennå finnes idealister i amerikansk musikk. Tekstene på denne plata er ikke særlig alvorlige (bortsett fra "Living just for you" som handler om ny erkjennelse og fast forankring) - de gir seg heller ikke ut for å være det. Fine solfylte "fraser" som gir arbeidslyst og livskraft. Kjærlig-

sound of

het, flukt (over til Mexico!) og sånn. Det samme med musikken: Passe søt appelsinjuice.

Hot Tuna, som er ei slags "sidegruppe" til Jefferson Airplane, består denne gangen av Jorma Kaukonen (gitar, sang), Jack Casady (bass m. m.) og Sammy Piazza (trommer etc.).

Musikken kan minne om såvel J. A. på sitt bedre ("I see the light", "Easy now") og ikke minst gode, gamle Lovin' Spoonful. Sitter med et merkelig inntrykk når jeg hører (mesteparten av) plata: Det er som om disse gutta

Robert Karl Oskar Broberg:

"hvert eneste menneske er anarkist"

"Det er ikke noe vits i å stå i kø her" sa damen bak disken i Chateau Neuf. "Restauranten stengte for en halv time siden." Så vi måtte gå på "Den Gamle Major" i stedet. Og "vi" det er Hoola Bandoola Band, Robert Karl Oskar Broberg, fyren fra Røde Garde og undertegnede.

"Er dette fisk?" spør Broberg og peker på den frityrstekte flyndren som serveringsdamen setter foran ham, og forsøker å spise

flatbrødpakken med papiret på. "Det er jo det samme" forklarer han unnskyldende. "Robban" Broberg, det er mannen bak "Uppblåsbare Barbara" og liknende tvilsomme, men det skal medgis ofte morsomme, foretak.

Nå har han gjort en politisk hel-

har tatt en reise i tid fra 67 fram til korrupte desillusjonerte 74, via Woodstock, Altamont og Dylans sionistflipp. Alt er lys, farger og "sunshine over Californian day". Jorma Kaukonens gitar lyder like hvinnende og litt aotodidakt (alle behøver jo ikke

sunny

låte som ferdigpakket kopi av McLaughlin). Samspillet er relativt bra, harmoniene upåklagelige: Enkelte låter er litt monotone i sitt anno-67 heavyacid-preg.

NB: Plata bør nytes i (californisk) solskinn Eller for å si med Kaukonen: "You'd better

oranges

jump out of the window and run". Og om ikke plateforhandleren har den, prøv med ikkevold!

Grunnt står ennå bak produksjonen, og RCA bak distribusjonen. Friheten er hel og deilig.

Hot Tuna: The Phosphorescent Rat

-Arnstein

"Oslo, du er fæl"

Kåre Virud har opptrådt i rocksammenheng lenge, sist som gitarist i Bazar. Nå satser han på akustisk visesang.

Viruds LP "Barbeinte Engel" inneholder 13 sanger, derav noen

oversatt fra Chuck Berry, Eddie Cochran, Dylan og Brecht. Men LPen er mer enn et knippe viser; store deler av den er en oppsummering av Viruds tilværelse som byrocker i Oslo gjennom endel

år. Her får vi noen av de første forsøkene på å skildre de ca 8 siste års gatekultur i Oslo: gjengene i gatene, turnelivet i et rockeband, chips-eting i snackbarene, rockmusikken.

Atmosfæren på LPen er tildels melankolsk, noe som henger sammen med at Virud ser ut til å ha brutt med Oslo-gryta, og flyttet på landet. I "Oslo Blues" heter det: "Oslo ha det bra/du var så trist/så nå vil jeg dra." En avviklet kjærlighetshistorie har tydeligvis også hatt sin effekt.

Hvor vellykket er så produktet? Musikalsk ytes det mye bra av Virud og backing-musikerne (Popul Vuh). "Englekoret" derimot lyder livløst klokkerent. Viruds tekster vil sikkert ikke tilfredsstille poesi-eksperter fullt ut, særlig gjelder det endel av rimene. Ellers er Viruds tekster om byrocker-livet foreløpig mer interessante en skildringene av den lykkelige tilværelsen på landsbygda.

AE

omvendig og utgir sine ting på eget plateselskap - RKOB.

-Hvorfor sluttet du din suksessrike karriere som superkommerisiell Svensktoppstjerne?" spør jeg ham.

-Jeg følte at det jeg gjorde ikke lenger syntes godt for meg, man kommer noen ganger til steder i livet der man føler at man må stoppe og gjøre noe annet - revurdere seg selv om du vil. Men vi bør ikke romantisere det, selv om jeg nå utgir "ikke-kommersiell" konkurrer jeg likefullt med de kommersielle plateselskapene. En tvinges til å være kommersiell i dagens samfunn.

-Mitt inntrykk fra de to siste LP-ene dine er at du nå står for en svært menneskeliggjort form for sosialisme. -Tar en f. eks. låter som "2+2=5" og "Det måste være tjuisigt å gjøre revolusjon" synes det klart.

-Ja, det er den eneste formen for sosialisme jeg tror på, det finnes ingen annen. Egentlig tror jeg at hvert eneste menneske er anarkist, men for å forbedre samfunnet tror jeg at vi må organisere oss litte grann, men det må ikke bli noen styring ovenfra og ned.

-Du har ikke noen spesiell ideologi utover det?

-Jo, jeg har en jævla spesiell ideologi, men den er helt min egen.

Det er umulig å få den til å passe inn noe sted. Vi lever i et samfunn som er svært autoritetsbundet, og det er det jeg tror er det viktigste å rette på, iallfall for min egen del. Jeg opplever det som den største ufriheten, og den finnes også i mange såkalte progressive grupper.

Skivans gjennomgående tanke er at, med låtarna som 10 olika "innfalls-vinklar", försöka beskriva samma eviga tema: Hur individen tycker att Han eller Hon förhåller sig till kollektivet, och hur kollektivet förhåller sig till individen. Hur individens irrationella önsningar och behov hotar kollektivet, och hur kollektivets uppbyggnad och mönster hotar individens frihet.

(Fra Robban Brobergs "forklaring" på sin siste LP: Vem är det som bromsar & Vem är det som skjuter på?)

Jeg mener det er meningsløst med et samfunn der alle lever i fredelig sameksistens, mens man egentlig går rundt og er livredde for hverandre. Det er meningsløst å skape noe som bare ser ut som sameksistens, vi må få med hele menneskeheten. Det låter litt banalt, men jeg tror det gjerne glemmes bort, det er mye enklere å snakke politikk når man tar hver brikke i puslespillet for seg.

-Du kommer til å fortsette på samme sporet i tiden fremover?

-Ja, jeg opplever på en måte at alt er stillingtagen, for eller mot

eller midt i mellom.

-Du tror musikken din har en klar politisk funksjon? På den siste platen din er jo tekstene utpreget politiske, men de er oftest politiske på et veldig personlig plan.

-Ja, jeg tror det viktigste for meg ikke er å ta opp f. eks. forandring av det økonomiske systemet. Det er klart at en forandring er nødvendig, men det er mange som kan si - og sier - bedre ting om det enn jeg kan synge. Derfor tar jeg opp mere det å endre menneskenes indre. Disse to tingene står ikke i motsetning til hverandre, de er like viktige, men jeg tror det siste ofte blir glemt.

2+2=5

Två plus två blir fem i min skalle ibland och då är det lite svårt för jag vill gärna vara med och räkna ut hur vi ska kunna förändra samhället vårt men att addera fakta med känslor det går liksom inte alltid hem man glömmar gärna bort att i människornas inre två och två ibland blir fem

Våra framtidsvisioner planeras med vinkel och linjal vid elitens bord dikteras olika riktlinjer och ideal men när man skall applicera dem på människor kommer räkning liksom i kläm man glömmar gärna bort att i människornas inre två och två ibland blir fem

Progressiv musikk er alltid progressiv i forhold til et krav, enhver lytter har sine egne grenser for hva som stimulerer. Du kan lett blokkere handling og fremmedgjøre folk fra deg, hvis du ikke tar hensyn til det de føler i øyeblikket.

Radagast.

"EUROPARÅD"

Tips for inter-railfarere og andre vagabonder

Disse rådene er ment som en veiledning for førstegangsreisende. Følger du dem, vil det stort sett gå bra (?)

overnatting

Det er greiest å ta med telt/sovepose, det siste er uunværlig. De fleste større byene på kontinentet har relativt brukbare campingplasser. Ungdomsherberger (Youth Hostels) finnes også overalt, og man kan få medlemsskap, hvilket gjør det mye billigere å overnatte. Spør på nærmeste reisebyrå, der får du medlemskort. Der finnes endel negative sider ved denne måten å overnatte på. For det første har endel Youth Hostels de samme rigide reglene som de norske, f. eks. må man være tidlig inne. Kval-

iteten varierer dessuten sterkt. De franske og sveitsiske er som regel bra, mens Jugoslavia ikke stiller så sterkt. Jeg bodde på et herberge i Rijeka, landets 5. største by, og forholdene, lokket ikke til gjensyn. (30-35 senger på et rom like stort som et vanlig klasseværelse...). Beliggenheten i forhold til sentrum passer ikke alltid, herbergene ligger ofte i byens ytterste utkant.

Enkelte byer har "åpne" parker (Amsterdam, til en viss grad Paris), men ikke byene langs Rivieraen. I Sør-Europa går det som regel an å sove på åpne plasser, ulempene er: Fuktighet, fare for stjæling, edderkopper. Strendene anbefales ikke for lengre tidsrom. I nødsfall kan man benytte jernbanestasjoner, dog ikke i Sør-Tyskland, der får du bare et spark i hoften og "raus!" fra das Polizei...

mat & drikke

Stor prismessig forskjell. Italia jevnt over billig, særlig hva vin angår (pass opp!) Hvis noen ønsker å forurense lungene, så koster det bare femtedelen av hva det gjør hjemme, om man røyker innfødte sigaretter. Paris er en JÆV-LA dyr by! Jugoslavia er det reneste eldorado når det gjelder billige drikkevarer. NB: Ransak butikkene for "norsk" mat den første tida, overgangen fra mors kjøttkaker til mer eksotisk føde har lett for å ende på do...

underholdning

Kino er jevnt over dyrere enn hjemme, særlig når det gjelder London og Paris. Vær obs på

at alle kontinentale land har den uvane å "dubbe" filmene over til nasjonalspråket, tysk i det lille vesten er jo litt komisk. Diskotekene er jevnt over større enn hjemme, litt "hardere" i stilen, og med større blanding av aldersgrupper. Rock/jazz-konserter er det mange av i sommerhalvåret- Montreux (jazz/blues) og Nice (jazz)-festivalene går av stabelen i juli, kontakt NKK for nærmere informasjon. Dårlig med engelske festivaler i sommer, men i juli kommer antagelig Dylan til London. Se etter i Melody Maker eller tilsvarende musikkblader.

undergrunnsfamilien

Du vil utvilsomt møte mange "beautiful people". Blant frika folk finner du enkelte som vet om billige kafeer, trygge overnattingsplasser, muligens gratis mat. Men pass opp for ulver i fåreklær. I den første tida lønner det seg å være forsiktig på en hyggelig måte. (i alle fall i Sør-Europa) Pass godt på verdi- og affeksjons-gjenstander- blant undergrunnsfolka er der mange som er desperat pengelens- og da KAN brorskaps-ideene forsvinne...

Radikale miljøer treffer du overalt, oppsøk f. eks. Free University i London eller Vincennes (l'Université Rouge) i Paris.

språklige problemer

Italienerne flest snakker ikke engelsk, selv intellektuell ungdom er såvidt begrenset at det går på "All you need is love" og "It's All Over Now, Baby Blue". Der nytter det med fransk. Jugoslaven behersker tysk bedre enn engelsk. Franskmenn er noe forsøgt selv: Begynn alltid med fransk, ellers risikerer du å få merke det gøllis(tis)ke sinne. Take care- snakk ikke nynorsk i Danmark.

hva du bør unngå

Paris iden verste ferietida/spesielt Eiffeltårnet, der lukter revaluert Mark/Marcuskatedralen på søndager/tyske politimenn generelt/italiensk jernbanepoliti spesielt/Milano (se den forbanna domkjerka og leave it! /Sagnomsuste spanske feriebyer-der finnes bare nordmenn og svensker.

Husk:

Den beste reisetida er før 1. juli og etter 1. september. Ellers mange fulle tog, f. eks. Paris/

Amsterdam. Tykt av turister. Inter Rail-farere som legger vekt på landdistriktet og mindre universitetsbyer, later til å være best fornøyd.

Følger du disse rådene, vil turen bli en dans på roser. Og skulle du være så heldig å ha et rød/svart merke på jakkeslaget, bør du ta det av i München, Milano og Spania (som forøvrig bør boykottes!)

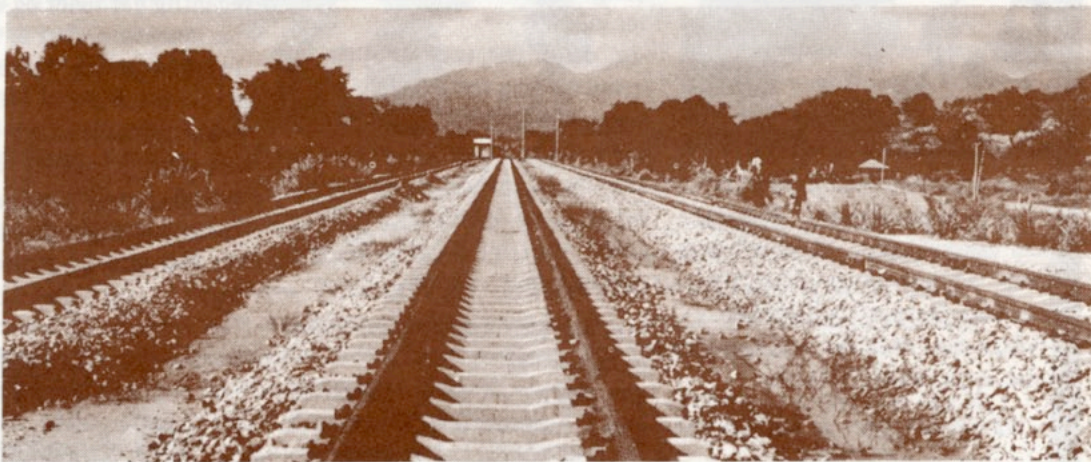
Bon Appetit!

London

La det være sagt med en gang: det er uhyre mange fattige turister i London som leter etter et sted å sove. Ungdomsherberger er et bra forsøk, men om du kommer til byen etter kl. 17 vil alle sengene vanligvis være opptatt. Fortvil ikke for det, i Kensington-distriktet er det endel billige hoteller som ofte har plass. Har du et svært stramt budsjett, kan det lønne seg å stikke oppom/ringe BIT-information Service i 146 Great Western Road, London W11 (tlf. 01-229 8219). Folk der kan ofte hjelpe deg med husvære for et par netter. Foruten å være uvurderlig for informasjon om venstrevridde aktiviteter i London/England (nevndin fraksjon og de forteller deg hvor du finner den), utgir BIT guiden "Alternative London" som forteller deg om de sidene av London som ikke er relikvier fra et tapt imperium. Guiden får du i større bokhandler og fra gateselgere.

TIME OUT er bladet du skal kjøpe om du vil ha informasjon om Londons glade liv, og inneholder fullstendige informasjon om kino, konserter, museer, festivaler, & redaktøren vet hva. Lettest å få tak i av undergrunnsaviser er IT, som selges av mange kiosker og gateselgere. Science fiction fans kan gjøre lurt i å besøke "Dark they were and golden eyed" i Berwick Street, en sjappe med et fantastisk utvalg i SF, okkultisme, tegneserier etc.

Og til slutt: ikke gå deg bort, og vær varsom når du kjøper kart. De fleste kartene viser ikke alle gatene, mange mangler register og alle er uoversiktelige. En kartbok er tingen. Vi anbefaler London A-Z, en ganske tykk, hendig sak som du får i alle bokhandler for 30 p.

Amsterdam

Gå ikke glipp av Amsterdam om du farter rundt i Europa! "Magic City" er Amsterdam blitt kalt, og byen skiller seg virkelig ut fra Europas mer menneskefiendtlige metropoler.

Amsterdams befolkning er utrolig internasjonal, og meget ung. Om sommeren forvandles byen til et Internasjonalt Ungdoms-sirkus, med titusener av friks, nomader, beatniker, landflyktige, studenter og vagabonder av alle slag. Befolkningen, inkludert den "eldre" generasjon, virker svært liberale og vennligsinnede overfor den langhårede ungdommen. Omtrent alle en kommer i kontakt med snakker bra engelsk.

Amsterdam er et eksempel på at storbyer ikke behøver være fremmedgjorte stress-sentra. Byen har snodig arkitektur, kanaler, gågater fulle av folk, livlig gatehandel og cafeliv. Men en skal ikke tro at byen er et rent paradys. Den har sine mørke sider, og aksjonsgrupper driver hard kamp mot byrasering og motorveibygging.

Byen har tallrike tilbud beregnet på byens egen og tilreisende ungdom. Se etter oppslag på veggene og vær ikke redd for å spørre deg brosjyre med tips for vagabonder på lavt budsjett, kalt "Use It". Finnes den også i år så få tak i et eksemplar. Skaff deg også "Amsterdam This Week" (50 øre).

Det finnes mange bomuligheter for lave budsjetter, for eks. småhoteller og herberger som drives mer liberalt enn vanlige ungdomsherberger. To av dem ligger i Warmaessstraat 42 og 87, rett ved Dam-plassen. I Vondelparken kan en sove gratis, men det er stor

fare for å bli frastjålet penger & reisegods.

Amsterdam har selvsagt også sin alternative sightseeingtjeneste, The Magic Bus: En fantasifullt malt buss som bringer deg til de populære subkulturelle samlingssteder. Dessuten får du se endel grelle eksempler på byrasering. Fra stereoanlegget strømmes rockemusikk. Det er innlagt yoga-pause, og serveres marijuana-te for de som er interessert.

forlystelser

Nasjonalmonumentet på Dam-plassen er stedet for dem som liker å sitte stille å se ut i lufta, mens amerikanske turister tar bilder av dem. De mest kjente steder i Amsterdams subkultur har navn som Paradiso, Fantasia og Kosmos. Paradiso er en nedlagt kirke, der det hver kveld foregår konserter, framvising av stumfilmer, salg av håndarbeider, billig matservering og framfor alt hasj-røyking. Myndighetene lukker helt øynene for salg og bruk av cannabis her, trolig i et forsøk på å holde miljøet samlet. Ihvertfall ligger osen over lokalet, og pushere fallbyr sine varer. Det hele virker ganske sløvt og forfallent.

Andre samlingssteder har et mer aktivt miljø, med større vekt på kulturaktiviteter, samt yoga, meditasjon etc. Ellers finnes det masser av uformelle kjeiper, fylt med vennligsinnede mennesker. Utenfor byen er det enorme badestrender. Og gå ikke glipp av van Gogh-museet. For lesehester anbefales Atheneum bokhandel på Spui-plassen. De har et enormt utvalg i politisk litteratur, Science Fiction, okkultisme, alternativpresse, tegneserier etc.

I Amsterdam er alle tenkelige rusmidler tilgjengelige i store mengder til lave priser. Det er dermed helt opp til en selv om en vil føre rusmidler inn i kroppen, evt. hvilke mengder. En del vurderer dårlig: Mange nedsløvende folk vandrer rundt i gatene, og fra tid til annen bæres lik ut av parkene.

For å ta alkoholen først, fås den til priser som er latterlig lave etter norske forhold. Øl-entusiaster kan for 2 kr. bese Amstel- og

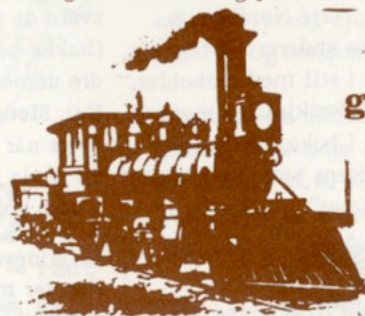
Heineken-bryggeriene. Inkludert er en times "lunsj" der bryggeriene byr på øl i de mengder en lyster/klarer, med ostebiter til.

Hasj og marijuana er idag omtrent sosialt akseptert i Amsterdam, og røykes i de forskjellige miljøer: det elegante selskapsliv, på konserter, i parker og endel cafeer. Det skal visstnok mye til for at brukere gripes av politiet, særlig på steder der bruk er blitt vanlig. Men formelt er cannabis forbudt, og utlendinger som først blir tatt for bruk/besittelse risikerer bot og utvisning. Pushere er ikke trygge. Byen er også et senter for de virkelig beinhard gangstere som driver i harde narkotika.

Alt i alt byr Amsterdam på det beste og verste i Europas ungdomskultur. Byen er absolutt verd et besøk, om en vet å holde hodet kaldt.

Polen

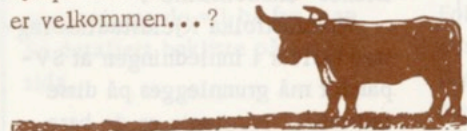
Noen ord om Polen, det mest "åpne" øst-blokklandet og trolig det en kan få størst utbytte av å besøke (ved siden av renegatlandet til Tito). Avantgardekunst, jazz, eksperimentteater og poesi blomstrer i Polen, og er lite preget av offisielle sosialrealistiske kulturidealer. Yngre mennesker er stort sett sosialister, men har lite til overs for de autoritære makthavernes propaganda. Mange er bra i engelsk, og åpne for kontakt med utlendinger. De store byene har tallrike jazzklubber, studentkneiper, vodkauber osv. Byene i Øst-Europa er behagelig lite preget av trafikk-

god tur!

KOLLEKTIV & FERIFOLK

Noe så kult som kollektiver på landet. Steder der alle kan slappe av, i naturen og sånn. Men kjære venner, før dere raser av gårde til kollektivene så prøv å gi dem beskjed om det de har i vente. Og når dere først har plassert dere i kollektivistenes huler, så tenk over om dere ikke burde betale litt for maten, hjelpe til med arbeidet, spørre om dere er velkommen...?

Husk at for dem som bor der er kollektivet et hjem, og den maten som står i skapet er alt de har å leve av, de skal ikke dra "hjem" for å feite seg opp. Det er heller ikke sikkert at de synes det er så veldig hyggelig med en masse fremmede mennesker til enhver tid. Husk å kontakte kollektivet før dere drar, og vent til dere får beskjed om at dere er velkomne-

God ferie!

Anarkoreven

ALTERNATIVPRESSE - fra side 3

og radikale aviser har eksistert lenge, og det har ført til at APS-avisene konsenterer seg mer om motkulturelle emner. Mange er små og kommer ut uregelmessig.

England har hatt flere "veletablerte" alternativaviser: O Z satset på en fantastisk layout med dyrt papir og masse farger. De fikk et opplag på over 50000, men måtte stanse pga en enorm trykkerigjeld.

IT har satset på en blanding av kultur & politikk, med beinhard angrep på myndighetene. Etter en hvilepause gjorde de nylig comeback, godt hjulpet av 1000 £ fra John Lennon.

Plassen tillater hverken å omtale fler aviser eller noen svulstig avslutning. Spesielt interesserte kan gjerne få låne et utvalg av de stabile med APS-aviser som fyller hyller & kott i kontorene våre. For tre kroner i frimerker kan vi sende en liste med adresser til alle APS-medlemmene. ★

Ennå ikke abonnent?

Kampen om atomkraften er hovedtema for MILJØ-magasinet's mai-nr. Les bladet og bruk det! Bestill abonnement!

PAX FORLAG

For noen er paxbøker farlige - men for de fleste gir de viktig informasjon. Gå i bokhandelen, kjøp paxbøker - støtt PAX!

Jeg bestiller GRATIS prøvenummer Abonnement for 1974 i oppkrav (35,- + gebyr)

Navn: _____ Adresse: _____ Kuponen sendes til MILJØ-magasinet, postboks 100, Skøyen/Oslo 2.

BØKER

* * * * *

KARAVANE

Tor Åge Bringsværd

Fantastiske fortellinger - gamle og nye, med bl. a. Bløtkakemannen på Chateau d'If.

Joda, man blir unektlig litt fristet, spesielt om man kjenner til Bringsværd's fantastiske fabuleringer fra før. Men det viser seg at de gamle fortellingene dominerer i litt for stor grad. Jeg skjønner for såvidt at Bringsværd/Gyldendal vil ha ut denne samlingen - Bringsværd's greatest hits - with some new smashing ones! Men mange fans vil føle seg en smule lurt om de leser bare overskriften.

Her finner vi hele Probok (68), lange utsnitt fra "Rundt solen i ring" (67), fra "Sesam 71 (71). Det billedmessige bør framheves. Omslaget er Peter Haars' verk i seg selv et kvalitetsstempel. Innsidene er ved Terje Nordberg & Inge Iversen, to undergrunnstegnere, surrealistisk - i stil med innholdet. Dessuten har 7 forskjellige tegnere illustrert inne i boka, særlig liker jeg Thore Hansens bidrag til "Drømmen om Shalimar"

Vanskelig å gi et nøyaktig bilde av denne boka på såvidt liten plass, får nøye meg med enkelte krusninger på bølgetoppene. Nettopp "Drømmen om Shalimar" (en av de nye) gjorde inntrykk på meg. Jeg-personen møter en mann ved navn Wolfgang på toget mellom Würzburg og Hamburg. Samtalen kommer inn på det "tredje øye" (jfr. en viss gurubevegelse) Wolfgang mener at det sitter lenger ned enn man vanligvis forestiller seg. I Shalimar finnes det mennesker som ser med penis og vagina, sier han. Menneskene der er nakne fra navlen til lårene, men de har til gjengjeld silkebånd for øynene. "Under orgasmen gråter man i hverandres øyne" forteller han. Når Wolfgang går av, ser jeg-personen den hvite stokken....

Politisk litteratur? Ja, på sin måte. Alt er politisk farget, noen innrømmer det ikke, Bringsværd gjør det. Noen gjemmer fargene på dertil egnede steder, Bringsværd lar dem danse og leke gjemsel med leseren. Han sier hverken at verden er gal eller besatt av den senkapitalistiske mare, men at den er gal av å være besatt av denne mare. Derfor må hans fortellinger om den bli litt fantastiske, eller "gale".

"Bløtkakemannens dagbok" fra Probok er suveren i så måte. Tittelen lyver ikke, det er en dagbok over Bløtkakemannens samfunnsnedbrytende praksis. Bløtkakemannen knuser slett ikke vinduer i den amerikanske/spanske ambassade. Han har ikke gått i tog for å forsvare de demokratiske rettighetene (hakke hørt om dem) med tre andre demokrater på samme rekke. Nei, Bløtkakemannen vil ha det mora når han demonstrerer (han er en jævla flipper). Derfor kaster han vann bak seg.

Bringsværd vet å se alvoret også. Han ser maskinenes makt over mennesket i framtida, the show goes on. Og ved å bruke Science Fiction-teknikken, gir han menneskeheten visse råd slik at vi kan unngå å komme dit (boka fungerer progressivt). Bløtkakemannen vet om SIPO, og han leser sikkert Klassekampen på do.

Generelt vil jeg si at Bringsværd er heldigst når han tar utgangspunkt i dagligdagse begivenheter og flipper ut omkring dem. Enkelte framtidsfortellinger har en tendens til å bli litt patetiske i sitt alvor (eks. "Matt, 18.20")

Et lite dikt fra den nye avdelingen sier vel forresten hvordan Bringsværd selv ser på sine skriverier - og jeg tør si det er almengyldig:

Den som har begge
beina på jorda
står stille

Montro hva Bløtkakemannen vil gjøre med Skånlandsutvalgets innstilling?

"Karavane" Tor Åge Bringsværd
Lanterne Science Fiction kr. 24, 50

- Arnstein

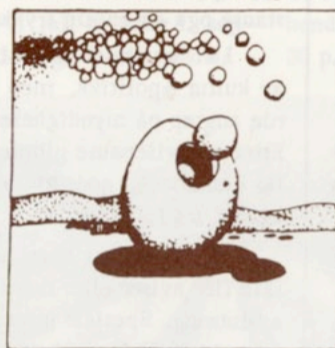
SOSIALISTISK STRATEGI (SV-STRATEGI ??)

PAX startet for ei tid siden en serie med sosialistisk teori. Det siste bidraget er en artikkelsamling av nymarkxister, maoister og ikke-stalinistiske kommunister. Analysen av senkapitalismen kommer her ikke fram til Folkefronten som det fyllestgjørende svar. Stalinkritikk - en er vesensforskjellig fra den tradisjonelle "revisjonistiske". Sentralt i disse skriftene står den kjennsgjerning at senkapitalismen "er noe langt mer enn et økonomisk system basert på den private eiendomsretten", for å sitere innlederne Kjeldstadli & Slagstad. Derfor vil denne revolusjonære visjon bli forskjellig fra AKPs. En total revolusjon må til, for å fjerne både utbytting, arbeidsslaveri og psykisk undertrykking.

Bidragsterne legger vekt på ARBEIDERRÅD. Men selv om det snakkes mye om direkte demokrati, står likevel partiet der og kaster skygge, særlig hvis det er en modifisert leninistisk partimodell som legges til grunn, noe som er tilfelle med den italienske gruppen Il Manifesto.

Il Manifestos 100 teser for kommunismen åpner boka. Skriftets viktigste funksjon er påvisningen av Folkefrontstrategien som reformistisk, selv om den ifører seg revolusjonære klær. "Forsvar de demokratiske rettene" er en typisk Folkefrontparole. Den kinesiske revolusjonen blir også drøftet. Tese 47: "Den kinesiske revolusjonen har erkjent de dypere årsaker til degenereringprosessen i de sosialistiske landene i Europa."

Il Manifesto opprettholder uttrykket "Proletariatets diktatur", men dette diktaturet skal gradvis

forsvinne. Det sies sånn i tese 98: "Partiet, som er uttrykk for den revolusjonære bevissthet, skal hindre korporative tilbakefall når det gjelder massene og rådene." Mon det.

De offisielle kommunistpartier i vest blir avskrevet som reformistiske. Andre Gorz' "Sosialistiske reformstrategi" går inn for reformer som kan styrke folkets kampvilje og bringe revolusjonen nærmere. Gorz er realistisk når det gjelder parlamentarisk arbeid (et varsko til SV!) Skillet mellom sosialister og reformister synes klart for Gorz. En sosialistisk reformpolitikk søker å bringe systemet ut av likevekt, reformistene vil sikre systemet gjennom reformer.

Ellers skriver Lucio Magri fra Manifesto om Lønnskamp og "Parlament eller Råd". Denne siste artikkelen skulle ha særlig interesse for Frihetlige Sosialister. Magri viser hvordan sovjetene blir stadig mer ofret på statskontrollens alter. Charles Bettelheim og

Stålmannen: Med popularitetsproblemer.

Rossana Rossanda skriver lærerikt om China. Sartre diskuterer spontanitet og sentralisme med Manifesto. Kritikk av syndikalisme/anarkisme forekommer, men den er spredt og lite underbygget. Det er derimot kritikken av leninistenes "økonomisme".

Kontrastfolka Kjeldstadli & Slagstad skriver i innledningen at SV-partiet må grunnlegges på disse teoriene. Foreløpig er de bare juletrepynt på reformismen. Eller: Ville Andre Gorz gått side om side med Aspengren 1. mai?

Teori og praksis skiller så lett lag. Men boka anbefales til kritisk lesning.

Sosialistisk Strategi
PAXteori, kr. 27, 50

-Arnstein.

JAAP VAN HUYSSMANDS MINDE

Bestillinger fra lista under kan sendes til: Bokutsalget Jaap van Huyssmands Minde, Hjelmsgt. 3, Oslo 3.

Avrich, P: The russian anarchists 290s 25, -
Bakunin, M: Staatlichkeit und Anarchie 420s 48, -
Woodcock & Bjørneboe: Historisk innledning til anarkismen (utg. av FBA) 3, -
Kropotkin, P: Ethics, innb. 80, -
Christie/Meltzer: The Floodgates of Anarchy 160s 5, 50
Origins of the anarchist movement in China pamflett 2, 50
Kropotkin, P: The conquest of bread, innb. 234s 45, -
Luxemburg, R: Skrifter i utvalg I og II 350s 127, -
Peterson, C. H.: Kommunismens kjettere (dansk) 6, -
Anarkistisk organisering, pamflett 2, -
Rudijev/Bergkvist: Federalismen (svensk) innb. 678s 18, -
Kollontaj, A: Autobiography of a sexually emancipated woman 142s 25, -
Borg, W: Industrierbejde - arbejderbevissthed (dansk) 144s 18, -
Arman, Kjell: Biodynamisk odling. Om jordbruk (svensk) 88s 25, -
Jord och Bröd Handbok i giftfri dyrking (svensk) 95s 20, -
Lavarde, T: Din mad - din medicin (dansk) Veiledning om råkost og vegetarkost 5, -
Voldan, J: Plus-minus balansen (dansk) 64s 12, -
Ikkevoldsaksjon v/VCO, AMK, FMK 145s 10, -
Johanson: Al den snak om socialisme, samtaler med arbeidere (dansk) 134s 20, -
Molthe, Kai: Stalins gengangere, Erindring og dokumentasjon (dansk) 233s 50, -
Person, L: De dødsdømte indianerne, Om de sydamerikanske indianernes situasjon idag (dansk) 120s 30, -

Betaling i postoppkrav ved mot-takelsen. Porto kommer i tillegg. (Bokutsalgets åpningstider: se artikkel om Hjelmsgt. 3 under)

Richard, N: Det livegna folket, Om Australias urinnbyggere. (svensk) 150s 8, 50
Skogheim, Dag: Klassekamp under nordlysflammer. En dokumentasjon om nordnorske arbeidere i kamp 1889-1918 25, -
Jørgensen/Meyling/Thomsen: Frihed i fritiden - Om læderjakker i en forstad (dansk) 124s 18, -
Gorkij, M: Fortællinger 25, -
Skram, A: Constance Ring 288s 27, 50
Thoreau, M. D.: Walden - Livet i Skovene (dansk) 45, -
Alle Bjørneboebøker utgitt på Pax.

Alt fra medlemmer av Muldvarpkrætsen, bl. a.:
Byavisa, alternativ Trondheimsavis 1, 50
Dikt og Datt, sensurfritt dikthefte 3, -
Frit Mig 2, -
B-Vis 2, -
Vannbærereren 10, -
Folkebladet 2, -

Libertarian Struggle, utgis av ORA 1, -
Socialism eller barbari, utgis av frihetlig kommunistisk arbeidsgruppe, Uppsala 3, -
Solidarity, utgis av engelske frihetlige rådsocialister 1, -
Frihetlig Socialistisk Tidsskrift ca 5, -
Dessuten har vi en del rester fra Mammut-salget:
Chomsky: De nye mandariner 9, -
Kronhausen: Pornografi I og II 4 & 6, -
Krigsspill 4, -
Jæger, H: Bekjendelser 7, 50
Jæger, H: Fængsel og forvilelse 7, 50

Studiesirkel

Frihetlige Sosialister i Ranas studiesirkel i anarkisme er ca 70 sider stensil og beregnet på 9 møter. Pris kr 5 pr eks + porto.
Innhold: forskjellige anarkistiske retninger, historie om Russland og Spania, frihets- og autoritetsbegrepene. Den er ment for uinnvidde. Tilleggsliteratur er ikke nødvendig.

Bestill fra: Frihetlige Sosialister, Boks 63, 8613 Selfors.

HJELMSGATE TRE

(sidegate til Bogstadveien, 5 minutter nedenfor Valkyrie Plass) Huset vårt - rødt og pent - står der ennå, åpent for venner og sympere fra by og land. Selv om aktivitetene blir foreløpig nedtrappet i sommer, er du velkommen utpå ettermiddagen.

SPISE TEDET skal utvide aktiviteten og sette ned prisene på sin giftfrie og velsmakende mat. Muligheter for Hagerestaurant i sommer 15-19 alle dager minus søndag.

JAAP VAN HUYSSMANDS MINDE - bokcafeen - holder åpent 4-7 (lördager 1-5) - minus mesteparten av juli og første halvdel av august. Gateavisa kan sikkert hjelpe deg med de bøkene/avisene du vil ha fra Jaap. Se detaljert bokliste på denne sida.

FRIHETLIGE SOSIALISTER/ANARKISTER - Osloføderasjonen, består av 6-7 grupper, holder til i 3. etasje. (Her er også Landsutvalgets møtested.) Allmøte hver torsdag kl. 7 (19). Om du er sympet uten gruppetilhørighet, stikk oppom likevel. For tida pågår en intens teoridebatt i rørsle, det er ingen grunn til at du skal stå utenfor. Opplysning-

er om studiesirkler etc. fås her. Etter suksessen 1. mai med mange stands og Anarkistisk Blåseorkester er stemningen virkelig rødsvart!

FOLKEBLADET (organ for landsføderasjonen av frihetlige sosialister/anarkister) holder til i siderommet (3. etasje) og planlegger månedlig utgivelse. Even, Pål & Co. trenger all hjelp - særlig fotografer!

Folkebladets rødsvarte 1. mai-nummer er nesten utsolgt, men bare nesten, så benytt sjansen til å skaffe deg noe bedre enn KK/Orientering. Nummeret er preget av 1. mai, men mye almenngyldig teori-godbiter. Arbeiderråd/kjønnsroller/kvinnekamp/arbeidsplassrapport/ut av SF/olje/homofil kamp.

GA TEA VISA + Futurum Forlag humper og går, vi er mest opp-

folkebladet

for frihetlig sosialisme

For en revolusjonær
sosialistisk linje i
arbeiderklassens kamp!

VANNBÆREREN

Vannbærereren nr 2 er her!

Spekkfull av stoff om kollektiver, økologi, jordbruk, alkymi, astrologi. Novelle av Jo Gjerstad, Ingar Knudsen jr. m. flere. 17 sider Dr. Fantastisk eventyrtegnserie. Intervju med Murray Bookchin. Giftfri dyrking. Leserbreve, varperevy mm. 72 sider.

Siste: "Rettssaka mot teknostruktoren" og andre essays av Jan Gjessing, 20 s, kr 2,-

REGNBUE TRYKK, boks 13, 9155
Karlsøy. Postgiro 2 20 39 66.

Abonnement 50kr for 5 nr (inkluderer også andre småskrifter fra Regnbue trykk)

Muldvarpkrætsen har fått nye seg med en liten annonse denne gang, men er likevel i full vigør. Vil du ha informasjon om det landsomfattende samarbeidet mellom netkulturbled'ler, ber du skrive til Muldvarpkrætsen, Hjelmsgt 3, Oslo 3.

Ting du kan bestille fra FRI T MIG/FBA:

FRI T MIG nr. 1-74, 20 sider A4 offset, Byplan, Bjørneboe, tegneserier og kondomtest, 2kr pr eks

"En historisk innledning til anarkismen", 52 sider A5 offset, Stykker av bl. a. George Woodcock, Murray Bookchin, Jens Bjørneboe. 3 kroner pr eks.

"Fra halvgris til alvor", 34 sider A5 offset, Diktantologi med 6 Fredrikstaddiktere. 3 kroner pr eks

Silketrykk av MARDØLA FOSSEN, 68 x 98 cm mørke grønt, kroner 25 inklusiv pakking og porto.

DR. FANTASTISK PLAKAT, 50 x 70 cm i firefarget kunsttrykk på tykt glanset papir, laget av Axel Jensen og Tore Bernitz Pedersen. 20 kroner inklusiv porto og pappør til sendingen.

Alle tingene selges uten fortjeneste, legg til porto 2 kr på bestillinger under ti kroner. Betale kan du gjøre til postgirokonto 3 64 46 97. Ved bestillinger av mer enn ti eks. av noe, gir vi rabatt.

Bestill fra FRI T MIG/FBA, postboks 848, 1601 Fredrikstad.

Nor + barn søker varelse i bokollektiv i Oslo-området fra 1. aug. Kontakt Eva Kermanski, Vågebyvn. 1 1300 Sandvika

denne bladfilla er på vei til:

Retur til: Gateavisa, Hjelmsgt. 3, Oslo 3.

Gateavis- postordre

Send bestillingen til: Gateavispostordre, Hjelmsgt 3, Oslo 3. Du betaler i postoppkrav når du får sendingen. Porto kommer i tillegg.

Instant Karma (A. Isachsen) kr 5
Revejakten (Terje Nordberg) kr 3
Feite Freddy 4 (med "Kong Lov" Thor Sivertsen + Crumb) kr 2
Lenore Goldberg og hennes skreppesommandos (Crumb på norsk) 1,50

ROBERT CRUMB:

Zap 0
Zap 1
Mr. Natural 1
Mr. Natural 2
Despair
Uneeda
Motor City 1
Motor City 2
XYZ
Peoples Comix
Black and White (nyeste)

GILBERT SHELTON:

Freak Brothers 1
Freak Brothers 2

FELLESPRODUKTER:

Zap 2 Med serier av Shelton,
Zap 3 Crumb, Griffin, Mos-
Zap 4 coso, Clay Wilson,
Zap 5 Williams o. a.
Funny Animals: (Crumb, Spiegel-
man, Flenniken, Lynch, Griffin,
Green)

Alle de amerikanske koster kr. 4
pr. stykk.

Gateavisa 1/74, med en stor artikkel im alternative tegneserier. 2,-

Vi er ikke interessert i å la Narvesen tjene penger på Gateavisa. Avisas eksistens avhenger derfor ikke minst av de som går rundt og selger den. Størstedelen av opplaget spres av selgere på over 50 steder i landet. Men det er ennå mange "hvite flekker" på kartet, så om du liker avisa, hvorfor ikke være med på å få den ut til enda fler.....

SPRE GATEAVISA tjen 50 øre pr.stk.

Du betaler kr 1,50 pr ex, og selger dem for 2,-. Med andre ord 50 øre fortjeneste. Avisene betales når de er solgt. Du har returret for usolgte. Det varierer sterkt hvor mange folk selger rundt om, men 30-50 er ganske vanlig.

Om du bor i Oslo:

Kom oppom Hjelmsgt. 3 en ettermiddag (ca 16 - 19). Er det ingen på Gateaviskontoret, kan du få aviser i Bokcafeen i etasjen under. Hjelmsgt. 3 er et rødt trehus i ei sidegate til Bogstadveien, noen hundre meter nedenfor Majorstua.

Utenbys: Send bestillinger til Gateavisa, Hjelmsgt 3, Oslo 3.

abonner!

Dersom lesingen av denne Gateavisa ga mersmak, kan du best sikre deg regelmessige forsyninger av nye numre ved å tegne et abonnement.

Abonnementet koster 25 kr.

Du får aviser portofritt inntil beløpet er brukt opp. Ikke bare Gateaviser, men også tegneseriebladet Feite Freddy og dikt-heftet Fridikt, som kommer ut

et par ganger i året.

Her er framgangsmåten: Ta med deg pengene til postkontoret. Finn en postgiroinnbetalingsblankett og fyll ut:

1. Beløpet, 25 kr.
2. Adressat: Gateavisa, Hjelmsgt 3, Oslo 3.
3. Postgironummer: 2 23 03 32
4. Avsender.

GJØR DET I MORGEN!

Ettertrykk er forbudt for andre enn medlemmer av disse organisasjonene. Men andre kan godt spørre, - vi er ganske snille.

Hvis du har noe å skrive, tegne, fotografere - hvorfor ikke sende det ferdige produkt til Gateavisa? - og gjerne deg selv i samme konvolutt - vi trenger ekstremt medarbeidere for å gjøre bladet bedre, og for at det skal komme ut oftere. Du kan også gå hit til redaksjonen i tredje etasje i Hjelmsgt. Vi er lettest å treffe mellom 16 og 20 tirsdag og torsdag.

Der du nå har lest/skal begynne å lese/er kommet midtveis i er Gateavisa nr 2/74. Armand, Arnstein, Bente, Jon og Rune laget den, og mange stakk hodet inn i redaksjonsrommet. Særlig takk til Inge-Lise og Karl, som befant seg henholdsvis bak og foran fotoapparatet. Takk også til Torres trykkeri, Oslo som trykket bladet i 5000 eks. Ansvarlig redaktør er Jon Pedersen. Gateavisa er utgitt av Futurum Forlag, Hjelmsgt 3, Oslo 3 og er medlem av Alternative Press Syndicate og Muldvarpekretsen.

GATEØVISA

Kjøp tidligere nummere
på www.Gateavisa.no

